

DE ZINGENDE BOOM

Het is een weerkerend en feestelijk fenomeen. Dit jaar begon het wel later dan anders, wat aan de meimaand lag, die ongewoon killig was geweest. De kou had de bloesems afgeschrikt, ze durfden niet uit hun jasje kruipen. Maar in de superwarme juni-week gooiden ze alle remmen los. Van de ene op de andere dag stond onze 111-jarige linde in bloei. En tegen zoveel majesteit kan geen enkele boom op. Kijk naar zijn kruin. Een grote, groene ballon bezaaid met ontelbare gele bloemen. Er zijn er zoveel dat de boom als een gulden koepel wordt. Alleen de minaret ontbreekt. En de stem van de muezzin die de gelovigen oproept tot het gebed.

Dit jaarlijks weerkerende verhaal van de linde begint met een unieke geur. Die hangt, vooral naar de avond toe, roerloos onder, in en rond zijn kruin. Loop je naar de boom toe, dan stromen je longen vol met een rustgevend aroma. Het wordt stil. Het laatste daglicht glijdt weg in een dunne rood-paarse wolk. De geur heeft het roer van het licht overgenomen en wordt sterker. Wat je opsnuift is het enige, echte zomerse aroma van een vorstelijk bloeiende linde. Tijd om naar hem toe te lopen. Voelen hoe je longen volstromen. Alleen nog schaduw zien in het vage licht van de straat. Weten dat er morgen meer komt. Maar voor vandaag is het genoeg. Alleen nog ademen nu en stil de nacht ingaan.

Het tweede hoofdstuk van deze bestseller begint in de vroege ochtend, zodra het licht tussen alle twijgen en bladeren ritselt. Het gaat over de muziek van een boom die zingt: een unisono, zacht zoemend en eindeloos lied. Het stopt nooit, gaat maar door, omvat je als een wijde mantel. Je weet waar die muziek vandaan komt, maar dat zet je nog even opzij. Het hoeft nu niet, nog even niet. Straks is vroeg genoeg. Eerst luisteren en je laten meenemen als door orgelklanken in een kathedraal. Al zit daar wel meer variatie in dan in de zang van de linde. Die boom is dan ook geen Bach, geen Mozart. De waarheid is dat hij niet eens zelf zingt. Hij biedt alleen maar ruimte en voedsel aan zijn musicerende gasten. Wat helemaal oké is. Want zonder hem geen noot van dit zomerconcert zonder weerga.

Op naar zijn gasten nu. Die hem dankbaar zijn, of zouden moeten zijn. Want bij hem vinden ze hun nectar en halen, zoemend en wel, de vereiste quota.

Bijen dus. Super-bezige bijen. Honderden. Misschien wel duizenden of meer. Ik ben niet goed in het schatten van hoeveelheden. Maar het moet wel om een massa gaan, want hun concert dringt door je huid, dreunt in je buik. De linde is een en al muziek. Hij is volmaakt, zoals alleen een goddelijke hand iets kan scheppen. Anders dan een kathedraal die door mensenhanden werd gemaakt tot meerdere eer en glorie van God.

Maar de linde met zijn geur, zijn bloemen en muziek, zijn ruige stam en wijde kruin, is mij meer vertrouwd, meer nabij dan de mooiste kathedraal. Misschien omdat hij leeft. En mij zo dicht bij de schepping brengt? (T.S)